

§. 1.

Přísné zkoušky předepsané k dosažení práva úředně zmocněného soukromého technika odbývají se u c. k. mor. místodržitelství zkušební komisí k tomu ustanovenou. Kdy zkoušku složit lze, k čemu se vztahovati a co obsahovati má, to uvedeno jest v §§. 4. a 6. vysokého ministeriálního nařízení ze dne 8. listopadu 1886, č. 8152 (zákonů a nařízení zem. č. 82).

§. 2.

Komisaře zkušební jmenuje c. k. místodržitelství, a to dva ze stavu vyšších státních úředníků stavebních, ostatní pak s ohledem na předměty zkoušky z kruhů profesorů vysokých c. k. škol technických, úředně oprávněných soukromých techniků všech dotčených kategorií, po případě také z jiných kruhů odborníků.

§. 3.

Kdož k zkoušce připuštění býti chtějí, necht' podají své písemné žádosti o připuštění k této zkoušce nejdéle do 1. března, pokud se týče 1. září každého roku u c. k. mor. místodržitelství připojivše průkazy o odbytých studiích a o praktické spůsobilosti, předepsané vysokým ministeriálním nařízením ze dne 8. listopadu 1886, č. 8152 (zák. zemsk. č. 82).

§. 4.

O připuštění k zkoušce rozhoduje c. k. mor. místodržitelství.

Bylo-li připuštění k zkoušce odepřeno, lze proti tomu ve lhůtě čtyř neděl podati rekurs k vysokému c. k. ministeriu věcí vnitřních.

§. 5.

Každý, kdo k zkoušce se hlásí, má před počátkem zkoušky složit u c. k. mor. finanční pokladny zemské taxu, která pro ucházeče o právo stavebního inženýra, architekta, inženýra pro stavbu strojů a zeměměřiče vždy 51 zl. a pro ucházeče o právo stavebního a kulturního inženýra nebo o právo zeměměřiče a kulturního technika po 59 zl. obnáší.

Kandidáti sami obstarati si mají potřebnosti ke zkoušce; oni ručí za poškození nástrojů a náradí jim půjčeného a sami opatřiti si mají potřebných sil pomocných.